

23. søndag efter trinitatis

Tid og sted: Jerlev og Højen, d. 19/11 2017

Skriftlæsninger

Am 8,4-7: Hvornår er sabbatten forbi, så vi kan åbne kornsalget.

Rom 13,1-7: Alle skal underordne sig under de myndigheder, som står over dem. Giv alle, hvad I skylder dem.

Matt 22,15-22: Giv kejseren, hvad kejserens er, og Gud, hvad Guds er.

Salmevalg

752: Morgenstund har guld i mund

448 (Jerlev): Fyldt af glæde/308: Helligånd, vor sorg...

710: Kærlighed til fædrelandet

728: Du gav mig, o Herre

266: Mægtigste Kriste

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Matthæus

Da gik farisæerne hen og besluttede at fange Jesus i ord. De sendte deres disciple hen til ham sammen med herodianerne, og de sagde: ”Mester, vi ved, at du er sanddru og lærer sandt om Guds vej og ikke retter dig efter andre, for du gør ikke forskel på folk. Sig os, hvad mener du: Er det tilladt at give kejseren skat eller ej?” Men Jesus gennemskuede deres ondskab og sagde: ”Hvorfor sætter I mig på prøve, I hyklere? Vis mig skattens mønt!” De rakte ham en denar. Og han spurgte dem: ”Hvis billede og indskrift er det?” ”Kejserens,” svarede de. Da sagde han til dem: ”Så giv kejseren, hvad kejserens er, og Gud, hvad Guds er!” Da de hørte det, undrede de sig og forlod ham og gik deres vej.

Prædiken

Der er kommunalvalg på tirsdag, og jeg tænkte, at jeg her i dag fra prædikestolen ville yde den service at fortælle, hvilket parti, der er det mest kristne. Så kan I altså på tirsdag gå til stemmeurnerne med en vished om, at I har gjort jeres kristne pligt ved at stemme på det parti, som

jeg anbefaler. Måske kan der ligefrem blive tale om en rangorden, så hvis du f.eks. anser dig selv som 60 % kristen, så passer det med et bestemt parti; hvis du kun anser dig selv som 30 % kristen passer det med et andet parti, og hvis du nu er hele 90 % kristen, så kan du stemme på et tredje parti.

Hvis vi både skal nå at forstå, hvad der er særligt kristent og dernæst bestemme, hvilken politik, der passer til, så har vi meget at nå; så lad os komme i gang.

Kristendom handler om det enkelte menneskes frihed – det kunne passe til venstres valg slogan: Vejle – en fri kommune.

At alle mennesker er ligeværdige kunne passe til borgernes parti, der siger at vi skal passe på vore børn, ældre, unge, pårørende, personale, handicappede, hjemløse og misbrugere.

Kærlighed til næsten kunne alle partier sikkert skrive under på, men Enhedslisten taler om, de vil værne om Vejle kommune. Det er noget med omsorg, som passer godt med næstekærlighed.

Et ord som omvendelse, altså at vi skal vende om fra vores gamle livsførelse og vende os mod Gud, kunne passe på socialdemokratiet, der taler om "Nye veje frem".

Kærlighed til fædrelandet, som vi sang inden prædikenen, kunne passe på Dansk Folkeparti, der taler om "Vores Danmark – der er så meget, vi skal passe på."

For Jesus handlede alt, hvad han gjorde, om det menneske, han stod overfor. Det passer på De radikales slogan: Det handler om mennesker.

At være kristen handler også om at tage ansvar, og det tør De Konservative.

Grundtvig sagde: Menneske først, kristen så... og det har SF's Lone Myrhøj taget til sig, for hun siger: Mennesker før systemer.

Og hvad så med kristendemokraterne. Det må da være det mest kristne parti? Kristendemokraterne er Danmarks Familieparti, og familien er da en stærk kristen værdi!

Men I kan godt høre, at når vi går det hele igennem på denne måde, så bliver det noget mudret og temmelig vanskeligt at finde en ledetråd, som for alvor kan afgøre,

hvad et kristent menneske skal stemme på tirsdag. Og en prædiken bliver selvfølgelig til noget sludder, hvis man vil stille et politisk slogan op som evangeliets pointe.

Bibelteksterne til i dag handler om, hvordan kristendommen forholder sig til den politiske magt. Er kristendommen ude på en *revolution af* samfundet, eller er kristendommen ude på at *stabilisere* samfundet. Hvis vi ser på det historisk, så har indflydelsen fra kristendommen på samfundet af og til skabt revolutioner, andre gange har indflydelsen været med til at stabilisere. Også bibelteksterne til i dag peger i forskellige retninger: I Paulus' brev til romerne hedder det: Alle skal underordne sig de myndigheder, der står over dem; mens teksten fra profeten Amos i Det Gamle Testamente taler om, at Gud aldrig glemmer nogen af magthavernes misgerninger over for samfundets marginaliserede.

Men den helt store sætning i dagens bibelfortællinger, der er blevet gentaget igen og igen gennem kristendommens historie, stammer fra Jesu egen mund, da farisæerne spørger ham, om det er tilladt at give skat til kejseren, og

han siger: ”Giv kejseren, hvad kejserens er, og giv Gud, hvad Guds er.”

Farisæerne vil have Jesus til at træffe et valg, ligesom vi skal på tirsdag, men Jesus skal vælge mellem Gud og kejseren.

Kejseren på Jesu tid hed Tiberius, og Tiberius' far, Kejser Augustus, havde indført den skik, at kejseren måtte kaldes for Gud søn, og det krævede tilbedelse. I jødiske kredse kunne det derfor anses for blasfemi over for Gud, hvis man betalte sin skat.

Der er vi ikke i dag. Vi er et andet sted, og vi må træffe andre valg. De politiske valg handler om, hvem der skal have magten; og her peger vi som regel på de partier eller kandidater, som vi er mest enige med, eller som vi mener vil gøre den gode forskel. Det er et vigtigt valg, som kræver, at vi sætter os ind i de politiske spørgsmål og samfundets udfordringer, og forholder os til, hvilke løsninger, der er bedst. Det er vores demokratiske pligt, så vi kan træffe et oplyst valg.

Men vi har også andre valg, der er mere betydningsfulde; nemlig de menneskelige eller religiøse valg. Det er de valg, der til alle tider og alle steder har betydet noget for mennesker, uanset hvilket samfund, de har levet i. Det er de valg, der kommer af, at vores liv er viklet ind i andre menneskers liv. Det er de valg, der kommer af, at vi er født ind i en slægt, at vi har naboer, venner og kollegaer. Valget er fyldt med dilemmaer, som vi kan høre om hver lørdag formiddag i Mads og monopolet...

Vi lever på grund af et valg: Fordi vores forældre valgte hinanden. Det vil sige, at vores valg kommer af, at vi har fået livet som en gave, og så er det op til os, hvordan vi vil forvalte den gave.

Livet handler *ikke* om at vælge mellem kejseren og Gud, for det er to forskellige verdener, siger Jesus. Kejserens verden handler om økonomi og magt, om samfundets indretning. Guds verden, derimod, handler om *livet*. Derfor skylder vi kejseren skat, så vi kan opretholde en samfundsorden. Gud skylder vi noget meget større. Vi skylder Gud ære, for det er fra Gud, vi har livet.

At gå i kirke er også et valg. At lade sit barn døbe er et valg. At blive konfirmeret er et valg. Livet er fyldt med valg, og vi siger gerne, at vi vil vælge det gode. Det lykkes ikke altid, for vi ser kun verden fra vores eget perspektiv. Vi kan ikke andet.

Men det vigtigste valg, som vi altid må træffe i enhver ny situation, er om vi ser de mennesker, der er omkring os. For det er i mødet med dem, at vi erkender os selv og vores Gud. Det valg må vi tage ansvar for, og når vores evner ikke længere rækker, så kan vi lægge os i Guds tilgivende hænder, som barnet, der bliver døbt. Fra det valg udgår alle andre betydningsfulde valg. I det valg erkender vi meningen med livet. Der er ingen lette løsninger i det valg, for det er bundet til det andet menneske, og derfor kan intet politisk slogan bruges som rådgivning i forholdet til en anden. Her gælder næstekærligheden, og den kræver, at vi forholder os til det unikke menneske, der står foran os. Vi skylder det menneske at elske det. Og når vi ikke kan elske, så skylder vi Gud taknemmelighed for, at vi alligevel er tilgivet.

Når vi skal stemme på tirsdag, får vi ikke en kristen facitliste, som vi kan gå ud fra. Hvert enkelt menneske skal samvittighedsfuldt træffe sit eget valg.

Det vil jeg også gøre, men så længe jeg har min præstekjole på, fortæller jeg ikke, hvad jeg stemmer, for hvis jeg gjorde det, ville jeg vende Jesus' budskab på hovedet. Jeg ville da give skattens mønt til Gud og ære kejseren for livet. Amen.